

*Дідовець Валерій Михайлович,
учитель фізичної культури
Славутицької загальноосвітньої
школи I-III ступенів № 3
Славутицької міської ради
Київської області
2016-2017 навчальний рік
Навчальний предмет:
Фізична культура. 5 клас.*

Тема: «Олімпійський запал-запорука нашого здоров'я»

Та ким поставлений рекорд,
Кому б не сяяли медалі,
Перемагаєш ти, о СПОРТ!
Хто б не стояв на п'єдесталі."
(П'єр де Кубертен)

Завдання уроку:

- познайомити учнів із історією Олімпійських ігор, досягненнями українських спортсменів- представників найсильніших людей України.
- формуванню бажання в учнів вести здоровий спосіб життя. Виховувати прагнення бути сильними, сміливими, дружними.
- розвивати навички колективної творчої справи.

Обладнання: інтердошка, проектор.

Місце проведення: **кабінет із мультимедійним обладнанням.**

Форма уроку: урок спортивно- інтелектуальних змагань.

Хід уроку:

Учитель. Привітання учителя юним олімпійцям:

-фізкульт-привіт, фізкульт-ура!

Черговий,рапорт здать пора!

Рапорт чергового: клас до роботи готовий!

I.Учитель :урок наш олімпійський,тому на ньому є символічні олімпійські вогонь та прапор.

Повідомлення вчителем теми, завдань, плану уроку.

План уроку

1. Історія походження Олімпійських ігор(із презентацією).
2. Перші олімпійці.

3. Проведення конкурсу фізкультхвилинок.
4. Нагороди олімпійцям(розповідь вчителя).
5. Завдання №5 «Інтелектуал».
6. Конкурс капітанів команд.
7. «Найсильніші люди України». Перегляд мультимедійної презентації.
8. Підсумок уроку.

II .Представлення капітанами команд класу:
Команда №1- «Непереможні»

Девіз:
Про лінь забудь!
Зі спортом подружись!
Життя щомиті
Вчимося цінувати!

Команда №2 - «Наполегливі»

Девіз:
Всюди друзів ми знаходим,
З ними, як одна сім'я!
Нам усім без друга-спорту
Не прожити ані дня!

Учитель:

Тема нашого Всеукраїнського олімпійського уроку «Олімпійський запал-запорука нашого здоров'я». Проходить він в олімпійський тиждень у формі спортивно-інтелектуальних змагань.

Представлення членів журі .

Завдання №1:

Кожній команді по черзі представити цікаву розповідь про історію походження Олімпійських ігор.

Критерії оцінки розповіді: лаконічність, змістовність, оригінальність, артистизм розповіді.

Команда №1- «Непереможні»:

Перші Олімпійські ігри у Стародавній Греції відбулися понад 1200 років тому і проводилися регулярно -1 раз на 4 роки.Спочатку змагання тривали лише один день,але із збільшенням видів спорту, що включалися в програму Ігор, зростала і їхня тривалість. Спортсмени змагалися з боротьби, бігу, метання диска та списа, стрибків у довжину, спортивної ходьби.

Жінок до змагань не допускали, і це була одна з найголовніших причин заборони Олімпіади імператором Феодосієм.

Спортивну традицію відновив великий любитель спорту барон П'єр де Кубертен. Перші олімпійські змагання сучасності проводились близько ста років тому в Афінах. Вісімдесят років тому в Парижі вперше відбулися ігри з лижного спорту, фігурного катання, хокею. Тепер Олімпіади проводяться по черзі: раз на два роки-літні, раз на два роки-зимові. Триває це захоплююче свято близько двох тижнів.

Команда №2 - «Наполегливі»:

Історія Олімпійських Ігор

Олімпійські Ігри - міжнародні спортивні змагання,які проводяться кожні чотири роки під егідою Міжнародного олімпійського комітету.Види спорту,які входять до програми Олімпійських Ігор називаються олімпійськими.Переможці змагань отримують довічне звання олімпійського чемпіона.

Про досконалість свого фізичного стану люди почали дбати ще на межі палеоліту і неоліту. Однак лише з часів Стародавньої Греції, де наука,фізичне виховання було проголошене основою життя і доведене до рівня культу пішли такі слова, як олімпіада, стадіон, атлет, гімнастика тощо. Найбільшою образою для себе житель Еллади вважав, якщо його зараховували до тих, хто не вміє писати або плавати. Філософ Платон називав кульгавою кожну людину, в якої тіло і розум не були однаково розвинені. У V столітті до нової ери, коли Олімпійські ігри стали традиційними, спартанський цар Архідам був покараний радою старійшин за шлюб з жінкою малого зросту.

В Афінах навчання велося одночасно в трьох школах: граматичній, музичній і гімнастичній. В останню, так звану палестру, учень вступав у шестирічному віці. Тут він перебував більшу частину дня — займався

фізичними вправами і брав участь у змаганнях. Причому, фізичне навантаження збільшувалось з кожним роком, враховуючи змушнення юнака.

Грецькі діти ледь не з молоком матері всотували в себе дух суперництва та боротьби. Вже змалку вони знали секрети бою «півників», коли, підстрибуючи на одній нозі, треба було збити суперника, змусивши його втратити при цьому рівновагу.

Гімнасії (від слова «гюгнос» — голий, непокритий) приймали юнаків віком 14—16 років. У цих навчальних закладах юні елліни прилучалися до боротьби, бігу, метань списів і дисків, ігор з м'ячем, вивчення основ військової справи.

Любов греків до змагань, що прищеплювалась з ранніх дитячих років, залишалася на все життя.

Перегляд презентацій , підготовлених учнями(презентації додаються) ,оцінка виступу команд журі.

Завдання №2. Представлення домашнього завдання «Розповіді про перших олімпійців».

Команда №1- «Непереможні»:

Перші олімпійці

2. Саме боги, як переконують легенди, поклали початок Олімпійським іграм. Перші змагання нібито влаштував сам Зевс Громовержець на честь своєї перемоги над батьком Кроном, який поїдав своїх власних дітей, аби ті не заволоділи його троном.

На легендарному Олімпі перемогу виборювали бог мистецтв та світла Аполлон, покровитель мандрівників і крамарів Гермес, бог вина Діоніс та інші.

В «Ілліаді» Гомера розповідається, як Ахілл започаткував ігри, присвячені пам'яті свого друга Патрокла, вбитого троянцем Гектором. Герої змагалися в їзді на колісницях, кулачному бої, звичайному бігу, метанні важкого диска, списа, стрільбі з лука. Поема Гомера— перше літературне джерело, що розповіло людству про спортивні змагання в Стародавній Греції.

А як було в самій Олімпії, в долині ріки Алфею, де жили та змагалися прості її мешканці? Хто перший запропонував проводити змагання, які згодом привернули до себе загальну увагу?

В одному з джерел сповіщається, що ще у 884 році до н. е. правителі Еліди Іфіт та Спарти Лікурґ, стурбовані постійними війнами між своїми народами, уклали угоду про перемир'я. На честь цієї події було вирішено провести Олімпійські ігри.

Та повернемося знову до Іфіта та Лікурґа. Разом вони виробили статут священного перемир'я, взявши за основу проведення ігор чотирирічний цикл. Найголовніша умова складеної угоди — заборона всіх військових дій. Порушників ухвалено було карати великими грошовими штрафами, їх не

допускали до змагань. У ті часи це вважалося найбільшим приниженням. Ізольованих від суперництва на аренах сторонилися навіть найближчі друзі.

Команда №2 - «Наполегливі»- (Продовження розповіді про перших олімпійців).

Місцем змагань було обрано долину ріки Алфею — Олімпію, де знаходився священний гай — Алтій. Однак учені датою проведення перших Олімпійських Ігор обрали 776 рік до н. е. Переконав усіх елідський математик та філософ Ппій, який жив у V віці до н. е. Він прочитав на мармуровій дошці ім'я першого олімпійського чемпіона. Це був звичайний кухар Коройб, переможець змагань з бігу. Саме з 776 року до н. е. Гіппій склав список усіх переможців Олімпіад, що відбулися за два століття до нього. Зрозуміло, що в цих списках багато білих плям. Це підтверджує випадок з ім'ям першого чемпіону.

Що ж являли собою спортивні споруди давньої Олімпії? Проведені вченими розкопки в середині XVIII — на початку XIX століть показали, що там було п'ять стадіонів, послідовно споруджених один за одним. Вони мали вигляд прямокутника або видовжену підковоподібну форму. Вздовж арен розміщувались трибуни для глядачів, яких іноді збиралося до 50 тисяч.

Змагання з бігу відбувалися не на крутих доріжках, як це прийнято зараз, а по прямій — туди і назад. По сусідству розміщувались місця для поєдинків борців, металників, кулачних бійців, ігор з м'ячем. Тут були також лазні, кімнати для масажу, інші приміщення. Неподалік височіло кілька приміщень «олімпійського селища», де розташовувались атлети — учасники ігор.

Змагання розпочиналися урочистими парадами, релігійними обрядами, посвяченням у ранг олімпійців.

Досить було прийти до фінішу першим, щоб одержати лавровий вінок і здобути право запалити священний вогонь.

З історії ми знаємо довжину відстані від містечка Марафон до Афін — приблизно 42 кілометри. Першим цю дистанцію подолав відомий з переказів воїн полководця Мільтіада — Фідіппід. Він повинен був повідомити своїх земляків про блискучу перемогу їхнього війська над персами. Було це у 490 році до н. е. Коли Фідіппід прибіг на міську площу, він зміг вимовити лише двоє слів: «Ми перемогли!» і впав мертвий.

Оцінка журі виступу команд.

Завдання №3

Провести фізкультхвилинки:

Команда №1- «Непереможні»(під музичний супровід).

1.Вихідне положення - стоячи, ноги нарізно, руки – на поясі. Руки вгору, прогнутися, подивитися на них – вдих. Повернутися в вихідне положення – видих.

2.Праву руку відвести в сторону, повертаючи тулуб вправо, подивитись на праву руку – вдих. Повернутися в вихідне положення – видих. Повторити

вправо на лівий бік. Виконати 5 разів. Робити вдих через ніс, видих – через рот.

3.Вихідне положення – сидячи за партою. Зробити 4 повороти голови вправо та вліво. Повторити 3 рази. Темп виконання та дихання повільний.

4.Вихідне положення – руки підняти в боки, стати на носки, прогнутися, подивитися на кисті рук – вдих.

Напівсісти, руки розвести в боки і покласти на коліна, підборіддям доторкнутися грудини – видих. Вправо повторити 5 разів.

Команда №2 - «Наполегливі» (під музичний супровід)

1.Вихідне положення - сидячи за партою, руки відвести назад, обхватити зверху спинку стільця. Прогнутися, закинути голову назад – вдих. Повернутися у вихідне положення. Повторити 3 рази.

2.Вихідне положення – сидячи за партою. Вправи для очей: переведення погляду з ближнього на дальній предмет та навпаки, кругові оберти очей, закрили очі і тихо полежали на парті 30 секунд.

3.Вихідне положення – стоячи, ноги разом. Стійка в рівновазі на одній нозі по 10 секунд, поперемінно. Підняти руки вгору і потягнутися. Повторити 3 рази.

4.Вихідне положення – стоячи, руки перед грудною кліткою. Руки розвести в боки – вдих. Повернутися в вихідне положення – видих. Повторити 5 разів. Затримати дихання (на визначення чемпіона).

Оцінка проведення фізкультхвилинок членами журі.

4.Розповідь учителя «Нагороди олімпійцям».

Для відзначення героїв змагань існувало багато почестей. На їхню честь встановлювали скульптури, складали вірші, виконували пісні. Експансивні та темпераментні греки над усе цінували благородство та мужність, чесність та відвагу, виявлені у відкритому двобої.

До рідних місць переможців відряджали скороходів або найвитриваліших бігунів, щоб повідомити громадянам радісну звістку. Назустріч олімпійському чемпіонові вирушали представницькі процесії. Героя вносили в місто на кріслах-носилках, возили на розфарбованих колісницях.

Усе це супроводжувалось співом величальних гімнів, бенкетами, які тривали по декілька днів. Олімпіоніка нагороджували цінними подарунками, грошовими преміями. Деяким з них міста надавали постійне матеріальне забезпечення та інші блага.

“Програма розвитку олімпійського руху в Україні на період 2005–2010 рр.” Президент НОК України Сергій Бубка.

Завдання №5 «Інтелектуал»:

Учитель кожній з команд по черзі ставить питання на олімпійську тематику:

1. На якому полотні зображений олімпійський прапор?
2. Назвіть кольори олімпійського прапора?
3. За перемогу в боксі спортсмени нагороджуються медалями?!
4. Який вид спорту називається амреслінг?
5. Перші молодіжні Олімпійські ігри відбулися в 2010 році в Сінгапурі?
6. За перемогу спортсмени нагороджуються золотою, срібною та металевою медалями?

Оцінка членами журі відповідей членів команд на запитання завдання «Інтелектуал».

Завдання № 6 «Конкурс капітанів»: назвати прислів'я та приказки, вірш на спортивну тематику.

Завдання для I команди «Непереможні»

- *У здоровому тілі здоровий дух.
- *Після обіду посидь, після вечері мило пройди.
- *Кращий спорт - здійснювати вчинки без зайвих слів.
- *Талант здобуває перемогу в грі, але чемпіонство видобувають команда і інтелект.

Вірш

О спорт! Ти - насолода!

Ти - вірний, незмінний супутник життя.
Нашому Духу і тілу щедро даруєш радість буття.
Ти - безсмертний. Ти живеш і сьогодні,
Після краху загублених у віках Олімпіад.
Ти - урочистий провісник весни людства.
Весни, коли зароджувалось захоплення від гармонії розуму й сили.
Ти як естафету передаєш нам цей спадок нащадків.
Проходять віки. Життя торжествує.
Ти живеш, не підвладний часу, спорт!

Завдання для II команди «Наполегливі»

- *Серйозний спорт не має нічого спільного з чесною грою. Серйозний спорт - це війна мінус вбивство.
- *Спіткнутися - не впасти.
- *Я не знаю нічого, що виховувало б волю до перемоги краще, ніж спортивні змагання.
- *"Спорт виховує тоді, коли він є улюбленим заняттям кожного".

Вірш

О спорт! Ти - справедливість!

Ти вказуєш прямі, чесні шляхи,

котрі шукають люди для досягнення мети,
поставленої в житті.
Ти - безсторонній.
Ти вчиш, що правила змагань - закон.
Ти вимагаєш: "Жоден спортсмен, який виконує
вправи перед глядачами і суддями, не повинен
порушити ці правила".
Ти визначаєш кордон між видами спорту.
Немає судді, вимогливішого і суворішого, ніж ти сам.
Непорушна твоя вимога справедливих оцінок
за істинні досягнення.

7. Підбиття журі підсумків участі команд учнів 7 класу у спортивно-інтелектуальній грі «Олімпійський запал-запорука нашого здоров'я!» Оцінювання вчителем роботи членів команд.

8. Учитель: представляємо вам в нагороду за сумлінну працю на уроці презентацію «Найсильніші люди України» і пам'ятаймо «Олімпійський запал-запорука нашого здоров'я» і:

**ким поставлений рекорд,
Кому б не сяяли медалі,
Перемагаєш ти, о СПОРТ!
Хто б не стояв на п'єдесталі."
(П'єр де Кубертен)**

Список використаних джерел

1. Бубка С., Булатова М. Ігри, що підкорили світ [Текст] / С. Бубка, М. Булатова. – 2-ге вид. – К., 2012. – 132 с. – (Видання Національного олімпійського комітету).
2. Бубка С.Н., Булатова М.М. Олімпійське сузір'я України [Текст] : Тренери / С.Н. Бубка, М.М. Булатова. – К. : Олімпійська література, 2011. – 251с. : іл.
3. Булатова М.М. Енциклопедія олімпійського спорту в запитаннях і відповідях [Текст] / М.М. Булатова . – Друге видання. – К. : Олімпійська література, 2011. – 400 с. : іл.

4. Волошин А., Ксезенко Ф. Час олімпійських стартів [Текст] : нариси / А. Волошин, Ф. Ксезенко ; худож. Б. Волков. – К. : Веселка, 1990. : іл.
5. Зірки олімпійського спорту України [Текст] / гол. ред. Г. Нечаєва. - К. : ПрАТ «Олімпійська арена», 2011. – 207 с. : іл. – (Спеціальний проект).
6. Найсильніша людина України – Василь Вірастюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.saga.ua/43_articles_showarticle_2297.html. - Назва з екрана.
7. Найсильніша людина України. Великий фінал [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://other.sport.ua/news/138522>. - Назва з екрана.
8. Озерська О.Л. Олімпійські ігри [Текст] : повість для мол. шк. віку / О.Л. Озерська ; переклад Н.Я. Майстренко ; худож. оформл. Ю.М. Кисельова. – К. : Веселка, 1979. – 80 с. : іл.
9. Олександр Лашин – найсильніша людина України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.strongliga.com/index.php?option=com_content&task=view&id=76. – Назва з екрана.
10. Очкурова О.Ю. 50 знаменитих спортсменів України [Текст] / О.Ю. Очкурова, И.А. Рудычева, А.П. Ильченко ; худож.- оформ. Л.Д. Киркач-Осипова. – Харків : Фолио, 2004. – 511 с. – (100 знаменитих).

Інформація для вчителя

Додаток до уроку

Олімпіада в Пекіні

Золоті медалі Української збірної

- 1 Перше золото для України виборола команда українських шаблісток. Героїнями цієї Олімпіади стали Ольга Жовнір, Ольга Харлан, Галина Пундик та Олена Хомрова
- 2 Стрілець Артур Айвазян став олімпійським чемпіоном у стрільбі із гвинтівки із положення лежачи
- 3 Лучник Віктор Рубан завоював для України третє золото
- 4 Олександр Петрів у стрільбі зі швидкісного пістолета із 25 м не просто став олімпійським чемпіоном, але й ще встановив новий олімпійський рекорд
- 5 А байдарочниця Інна Осипенко-Радомська виборола драматичне золото. Адже тут все вирішував фотофініш

6 Наталя Добринська –семиборство

7 А на честь боксера Василя Ломаченка лунав український гімн. Василь став другим українським боксером після Володимира Кличка, який виборов олімпійське золото

Срібло

1 Важкоатлетка Ольга Коробка підняла у сумі 277 кг, що заважило на срібло

2 Юрій Сухоруков на цих Олімпійських іграх ще раз підтвердив, що в Україні вміють блискуче стріляти. У Пекіні він зі своєї гвинтівки із трьох положень настріляв на олімпійське срібло

3 Борець Василь Федоришин був дуже засмучений тим, що у фінальному поєдинку йому не вдалося здолати росіянина Мавлета Батірова і здобути золото. На п'єдесталі він стояв на другій сходинці

4 Андрій Стадник теж програв всій фінальний поєдинок у вільній боротьбі, але срібна медаль його порадувала

5 Легкоатлетки Ірина Ліщинська та Наталія Тобіас здобули срібло та бронзу відповідно на дистанції 1500 м

Бронза

1 Першу медаль для України виборов дзюдоїст Роман Гонтюк. Тому його бронза - на вагу золота

2 Легкоатлетки Ірина Ліщинська та Наталія Тобіас здобули срібло та бронзу відповідно на дистанції 1500 м

3 Травма не дозволила В'ячеславу Глазкову боксувати за вихід до фіналу. Але, на щастя, бронзу він собі зміг забезпечити

4 Художня гімнастка Ганна Безсонова до олімпійської бронзи Афін додола пекінську медаль такого ж ґатунку

5 Веслувальник Юрій Чебан на своїй каное-одиначці перетнув фінішну лінію третім

6 Легкоатлет Денис Юрченко у стрибках із жердиною здобув олімпійську бронзу

7 Тарас Данько поповнив срібні здобутки українських борців вільного стилю своєю бронзою

8 Олена Антонова метнула свій диск на 62.59 м і стала бронзовою призеркою пекінської Олімпіади

9 Велогонщиця Леся Калитовська стала третьою у гонці переслідування на 3000 м

10 Гімнаст Олександр Воробйов на кільцях пропустив вперед лише двох китайців, здобувши для 11 України першу гімнастичну бронзу

11 У синхронних стрибках у воду із триметрового трампліну бронзовими призерами стали Ілля Кваша та Олексій Пригоров

12 Наталія Давидова змогла підняти у сумі ривка та поштовху 250 кг і стала бронзовою призеркою Олімпіади

13 Борець греко-римського стилю Армен Варданян став бронзовим призером Олімпійських ігор в Пекіні

14 Олімпійська чемпіонка Афін у вільній боротьбі Ірина Мерлені до свого золота на попередніх Іграх додала пекінську бронзу

15 Україна вперше за всю свою історію здобула олімпійську медаль у сучасному п'ятиборстві. Виборола її Вікторія Терещук.

Інформація для вчителя

Україна на Олімпійських іграх

Олімпіада на національній монеті.

Українські спортсмени виступають на Олімпійських іграх окремою командою, починаючи із Зимової Олімпіади 1994-го року. До цієї дати українці брали участь в іграх в складі олімпійських збірних Російської імперії, Польщі, Чехословаччини, Радянського Союзу та Об'єднаної команди (в 1992 році). Першим українцем на I Олімпіаді 1896 року був Микола Ріттер, на II Олімпіаді 1900 брав участь Петро Заковорот.

Керівництво олімпійським спортом в Україні здійснює Національний олімпійський комітет України. Чимало українців носять горде звання олімпійського чемпіона (дивіться статті Українські олімпійські чемпіони та Список олімпійських чемпіонів України). Першою олімпійською чемпіонкою незалежної України стала фігуристка Оксана Баюл.

Загалом, Українська національна олімпійська дружина виборола 96 медалей на літніх Олімпіадах і 5 медалей на зимових Олімпіадах. Найуспішніші види - гімнастика, легка атлетика та боротьба.

Олімпійські ігри

Олімпійський прапор із п'ятьма різнокольоровими кільцями вперше використаний на Олімпійських іграх 1920 року в Антверпен.

Олімпійські ігри (грец. οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες) — міжнародні спортивні змагання, які проводяться кожні чотири роки під егідою Міжнародного олімпійського комітету. Види спорту, які входять до програми Олімпійських ігор називаються олімпійськими. Переможці змагань отримують довічне звання олімпійського чемпіона.

Олімпійські ігри діляться на літні й зимові. Літні Олімпійські ігри проводяться кожні чотири роки, в рік кратний чотирьом. Зимові Олімпійські ігри об'єднують зимові види спорту й відокремилися від літніх, починаючи з 1924 року. До середини 90-х літні й зимові Олімпійські ігри проводилися в один рік. Починаючи із зимової Олімпіади Ліллекхаммера (Норвегія), зимові Олімпійські ігри проводяться через два роки після літніх.

Античні Олімпійські ігри проводилися в грецькій Олімпії з 8 століття до н.е. до 4 століття нашої ери. Барон П'єр де Кубертен заснував у 1894 році Міжнародний олімпійський комітет (МОК). МОК з тих пір став керівним органом олімпійського руху, структура і дії якого визначаються Олімпійською хартією.

Еволюція олімпійського руху в 20-му і 21-му століттях призвела до певних змін в Олімпійських іграх. Ці зміни включають, зокрема, створення зимових Ігор, Паралімпійських ігор для спортсменів із фізичними вадами, а також Юнацьких Олімпійських ігор для неповнолітніх спортсменів. МОК був змушений адаптуватися до економічних і політичних змін та технологічних реалій 20-го століття. В результаті, Олімпійські ігри змістилися від чисто любительського спорту, як це передбачалось Кубертенем, до участі професійних спортсменів. Зростання значення засобів масової інформації створило проблеми корпоративного спонсорства та комерціалізації Олімпійських ігор. Світові війни призвели до скасування Ігор у 1916, 1940 і 1944 роках. Бойкотування деякими країнами Ігор під час холодної війни призвело до обмеженої репрезентативності Ігор у 1980 і 1984 роках

Стадіон в Олімпії

Олімпійські ігри зародилися в Стародавній Греції, де вони проводилися раз на чотири роки у місті Олімпія і були визначною подією в житті стародавніх греків. Ігри були заборонені римськими імператорами як поганські з метою утвердження християнства.

Метальник диску — копія грецької статуї з 5 ст. до н.е.

Олімпійські ігри античності були низкою змагань, що проводилися між представниками кількох міст-держав і царств Стародавньої Греції, які мали, здебільшого, атлетичний характер, а також змагання борців та перегони колісниць. На час Олімпійських ігор всі воєнні конфлікти між містами-державами, які брали участь у змаганнях, припинялися до їх закінчення. Походження цих Олімпіад оповито таємницею і легендами. Один з найпопулярніших міфів родоначальниками ігор називає Геракла і його батька Зевса. Згідно з легендою, це Геракл першим називав ігри "Олімпійськими" і встановив звичай проводити їх кожні чотири роки. Легенда стверджує, що

після здійснення дванадцяти подвигів Геракл побудував Олімпійський стадіон як честь Зевса. Після завершення будівництва, він пройшов по прямій 200 кроків і назвав цю відстань "стадій" (грец. στάδιον, лат. stadium, "етап"), який пізніше став одиницею відстані. Інший міф пов'язує перші ігри з давньогрецького концепцію олімпійського перемир'я (грец. ἑκεχειρία)

Найпоширенішою датою початку Олімпійських ігор античності є 776 рік до н.е.. Це базується на написах знайдених в Олімпії, в яких названі переможці бігу, що проводився кожні чотири роки починаючи з 776 р. до н.е. Стародавні ігри включали бігові дисципліни, п'ятиборство (що складалося з стрибків події, метання диску і списа, змагання з бігу та боротьби), бокс, боротьбу, панкратіон, і кінні змагання. За переказами, першим олімпійським чемпіоном був Cogoebus, кухар з міста Еліс.

Олімпійські ігри мали важливе релігійне значення, включаючи поряд із спортивними подіями ритуальні жертвопринесення на честь Зевса (чия знаменита статуя роботи Фідія стояла в храмі в Олімпії) і Пелопа, божественного героя і міфічного царя Олімпії. Пелоп був відомий завдяки колісничним перегонам з королем Еномаєм з Піси. Переможцями змагань захоплювалися і увічнювали їх у віршах і статуях. Ігри проводилися кожні чотири роки, і цей період, відомий як Олімпіада, греки використовували як одну з одиниць виміру часу. Ігри були частиною циклу, відомого як Панеллінські ігри, в які входили Піфійські ігри, Немейські ігри, і Істмійські ігри.

Олімпійські ігри досягли свого розквіту в 6-ому і 5-ому століттях до нашої ери, а потім поступово втрачали значення, оскільки владу і вплив в Греції завоювали римляни. Немає єдиної думки про те, коли ігри офіційно закінчилися, найпоширеніша дата 393 р. н.е., коли імператор Феодосій I оголосив, що всі язичницькі культури і практики будуть ліквідовані. Ще згадується дата 426 р. н.е., коли його наступник Феодосій II наказав знищити всі грецькі храми. Після занепаду, Олімпійські ігри не проводилися до кінця 19 століття. Історія Олімпійських ігор сучасності.

Передвісники

Першою вагомою спробою наслідування Олімпійських ігор античності була L'Olympiade de la République, національний олімпійський фестиваль, який проводився щорічно з 1796 по 1798 рік у революційній Франції. Конкурс включав в себе декілька дисциплін з давньогрецьких Олімпійських ігор. З ігор 1796 року почалося введення метричної системи в спорті.

У 1850 році доктор Вільям Пенні Брукс започаткував Олімпійський клас у Мач-Венлок, Шропшир, Англія. У 1859 році доктор Брукс змінив назву на Олімпійські Ігри Венлока. Це щорічне спортивне свято продовжується до сьогодні. Олімпійське Товариство Венлока було засноване д-ром Бруксом 15 листопада 1860 року.

Барон П'єр де Кубертен

Від 1862 до 1867 року Ліверпуль проводив щорічний Grand Olympic Festival. Розроблені Джоном Галлі і Чарльзом Меллі, у співпраці з доктором Бруксом, ці ігри були елітарними за своєю природою, змагатися могли тільки

Джентельмени. Програма Ігор в Афінах 1896 року була подібною до програма Ліверпульського фестивалю, що не дивно, оскільки д-р Брукс включив дисципліни національних Олімпійських ігор 1859 року в Афінах до програми Олімпійських Ігри Венлока і переніс у програму в Ліверпуль. У 1865 році Галлі, Брукс і Е. Равенштайн заснували Національну Олімпійську асоціацію в Ліверпулі, попередника Британської олімпійської асоціації. Його засновницькі статті послужили основою для міжнародної Олімпійської хартії. У 1866 році національні Олімпійські ігри Великобританії були організовані в Кришталевому палаці в Лондоні.

Відродження

Зацікавлення Греції у відродженні Олімпійських ігор почалося з грецької війни за незалежність від Османської імперії в 1821 році. Вона була вперше запропонована поетом і редактором газети Панайотісом Суцосом у поемі «Діалог мертвих», опублікованій в 1833 році. Евангелос Запас, багатий греко-румунський філантроп, перший написав у 1856 році королю Греції Оттону I, пропонуючи постійну фінансування відроджених Олімпійських ігор. Запас спонсорував першу національну Олімпіаду в 1859 році, які проходили в Афінах на міській площі. Взяли участь спортсмени з Греції та Османської імперії. Запас фінансував відновлення древнього стадіон Панатінаїкос, щоб він міг приймати всі майбутні Олімпійські ігри.

Стадіон Панатінаїкос приймав Олімпіади в 1870 і 1875 роках. Ігри 1870 року відвідали тридцять тисяч глядачів, на жаль, ніяких офіційних відомостей про відвідуваність для ігор 1875 року немає. Участь в 1890 році в Олімпійських іграх олімпійського товариства Уенлока, надихнула барона П'єра де Кубертена до заснування Міжнародного олімпійського комітету (МОК). Кубертен, базуючись на ідеях і роботі Брукса і Запаса, вирішив створити міжнародні циклічні Олімпійські ігри, які б відбувалися кожні чотири роки. Він представив ці ідеї на першому Олімпійському конгресі новоствореного Міжнародного олімпійського комітету. Ця зустріч була проведена з 16 червня по 23 червня 1894 року в університеті Сорбонна в Парижі. В останній день Конгресу було вирішено, що перші Олімпійські ігри під егідою МОК, проходять в Афінах у 1896 році. МОК обрав грецького письменника Деметріоса Вікеласа своїм першим президентом.

Олімпійські ігри 1896 року

У перших Іграх проведених під егідою МОК на стадіоні Панатінаїкос в Афінах в 1896 році, взяли участь 241 спортсменів з 14 країн, які змагалися в 43 дисциплінах. Запас і його двоюрідний брат Константінос Запас склали грецькому уряду зобов'язання фінансування майбутніх Олімпійських ігор. Це фінансування було використано в 1896 році. Ремонт стадіону в рамках підготовки до Ігор щедро профінансував Георгіос Авероф. Грецький уряд також надав фінансування, яке повинно було окупитися за рахунок продажу квитків на Ігри і продажу першого набору Олімпійських пам'ятних марок.

Грецькі офіційні особи і громадськість з ентузіазмом сприйняли факт проведення цих Ігор. Це почуття поділяло багато атлетів, які навіть зажадали, щоб Афіни були господарем Олімпійських ігор на постійній основі. МОК не

схвалив це прохання. Комітет планував місце проведення Олімпійських ігор сучасності змінювати на міжнародному рівні. Другі Ігри вирішили провести в Парижі.

Наступні зміни та адаптації: Зимові Олімпійські ігри, Літні Олімпійські ігри, Паралімпійські ігри, Юнацькі Олімпійські ігри та Олімпійські види спорту

Після успіху Ігор 1896 року, Олімпійський рух увійшов у період застою, який загрожував його виживанню. Олімпійські ігри, що проходили на Паризькій виставці в 1900 році і Всесвітній виставці в Сент-Луїсі в 1904 році були лише супровідними заходами. Ігри в Парижі не мали стадіону, однак вперше участь в Іграх брали жінки. На Ігри в Сент-Луїсі прибуло 650 спортсменів, але 580 були з США. Олімпійський рух віджив, коли в 1906 році в Афінах було проведено Позачергові Олімпійські ігри (названі так тому, що вони були другими Іграми, що проходили протягом третього олімпійського циклу). Ці Ігри не були офіційно визнані МОК, і відтоді позачергові Олімпійські ігри не відбувалися. Ці ігри, проведені на стадіоні Панатінаїкос в Афінах, притягнули широке міжнародне коло учасників, викликали великий інтерес у суспільстві. Це започаткувало ріст популярності і розміру Олімпіад.

Зимові Олімпійські ігри (перші відбулися в Шамоні, Франція у 1924 році) були створені, щоб продемонструвати зимові види спорту, що було технічно неможливо під час літніх Олімпійських ігор. Фігурне катання (у 1908 і 1920 роках) та хокей (у 1920 році) були представлені як олімпійський види спорту на літніх Олімпійських іграх. МОК хотів розширити цей список, щоб охопити інші зимові дисципліни. У 1921 році на Олімпійському конгресі в Лозанні було прийнято рішення провести зимову версію Олімпійських ігор. Тиждень зимових видів спорту (насправді 11 днів) був проведений у 1924 році в Шамоні, Франція. Ця подія стала першими зимовими Олімпійськими іграми. МОК ухвалив, що зимові Олімпійські ігри будуть відбуватися кожні чотири роки у тому ж році як і літні Ігри. Ця традиція підтримувалася до Ігор у Альбервілі 1992 року. Після цього, починаючи з 1994 року, зимові Олімпійські ігри проходять на третій рік кожної олімпіади (приблизно через півтора року після попередніх літніх Ігор).

Ігри 1916, 1940 та 1944 років було скасовано через Першу та Другу світову війну.

Проміжок між двома Олімпіадами називають олімпійським циклом або олімпіадою

Олімпійський девіз

Олімпіади проводяться під гаслом «Citius, altius, fortius», що в перекладі з латини значить «Швидше, вище, сильніше», запропонованим католицьким ченцем Анрі Дідоном.

Іншим популярним гаслом олімпіад є вираз «Головне не перемога, а участь»

Олімпійська символіка

Олімпійські кільця

Емблемою олімпіад є п'ять переплечених кілець різного кольору, які символізують єдність п'яти різних частин світу (Європа - блакитний, Азія - жовтий, Африка - чорний, Австралія і Океанія - зелений і Америка - червоний).

Олімпійський прапор — полотнище із зображенням олімпійської емблеми на білому тлі. Підіймається на відкритті Олімпійських ігор, опускається під час церемонії закриття.

Під час Олімпіад горить олімпійський вогонь, який запалюють в Олімпії й приносить до місця проведення олімпіади естафетою олімпійського вогню.

Починаючи з 1968 року кожна олімпіада має свій олімпійський талісман.

Церемонії

Найважливішими церемоніями Олімпійських ігор є церемонія відкриття, церемонія нагородження олімпійських чемпіонів та призерів та церемонія закриття.

Церемонія відкриття Олімпійських ігор - масове театралізоване шоу, яке приваблює до себе найбільшу телевізійну аудиторію. Кожна країна-організатор намагається в цьому шоу показати світу свою культуру. Церемонія відкриття проводиться зазвичай на Олімпійському стадіоні. Окрім яскравої театралізованої вистави вона включає в себе парад олімпійців. За традицією парад відкривають олімпійці Греції, а замикають олімпійці країни-організатора. Ігри урочисто відкривають високоставлені урядовці країни-організатора. Представники олімпійців та суддів приносять олімпійську присягу. Підіймається олімпійський прапор. На знак відкриття ігор в чаші над Олімпійським стадіоном запалюється олімпійський вогонь, принесений олімпійською естафетою.

На церемонії закриття ігор замість впорядкованого параду олімпійці різних країн виходять на стадіон єдиним натовпом, змішавшись між собою. Така традиція була започаткована на Мельбурнській Олімпіаді 1956. Церемонія закриття Олімпіади включає в себе передачу олімпійського прапора делегації країни-організатора наступних Ігор.

Присяга

На церемонії відкриття олімпійських ігор вибрані представники атлетів та суддів складають олімпійську присягу.

Споруди. Впродовж Ігор атлети проживають в Олімпійському селищі.

Основною спортивною спорудою ігор є Олімпійський стадіон. Крім головного Олімпійського стадіону змагання проводяться в інших спорудах: на стадіонах, у басейнах, стрільбищах тощо, які отримують право називатися "олімпійськими".

Види спорту. Докладніше у статті Олімпійські види спорту.

В програму Олімпійських ігор входять 33 види спорту, що включають 52 дисципліни. Загалом в окремих змаганнях розігрується біля 400 медалей.

До програми Пекінської Олімпіади 2008 року входило 28 видів спорту. Відтоді з олімпійської програми виключено бейсбол та софтбол, тому на

Лондонській Олімпіаді 2012 року будуть проводитися змагання тільки з 26 видів спорту. На Зимових Олімпіадах проводяться змагання з 7 видів спорту. Спортсмени.

Учасників Олімпійських ігор називають олімпійцями. Початково, олімпійцями, як і на Олімпійських іграх древності, могли бути тільки чоловіки. Жіночі змагання були включені в програму Олімпіад, починаючи з Олімпійських ігор 1928 року.

Довгий час Олімпійські ігри вимагали строгого аматорського статусу спортсменів. Однак, під впливом реальностей сучасного життя, враховуючи те, що спорт високих досягнень вимагає максимальної віддачі і повної зайнятості, від вимоги аматорства спортсменів стали відмовлятися. Починаючи з 1970-х років МОК переклав рішення про допуск професіональних спортсменів на міжнародні федерації відповідних видів спорту. До сьогодні єдиним видом спорту, який зберігає любительський статус, є бокс, швидше завдяки відмінності правил від професіонального боксу.

Починаючи з Ігор 1992 року в Барселоні, кількість олімпійців обмежена певним числом. Для участі в Олімпіаді спортсмен чи команда повинні отримати олімпійську ліцензію. Правила відбору встановлюються окремими федераціями видів спорту.